

ГАЛИНА АЛЕКСЕЄВА

Алексеева Галина Василівна (22 березня 1954 р., Владивосток, Росія) є відомою дослідницею давньоруської церковної музики. Походить з українського роду — її батько, Василь Холоша, народився на Полтавщині. Музикознавство вивчала у Далекосхідному інституті мистецтв (клас проф. Є. В. Герцмана). 1982 року завершила навчання в аспірантурі Державного музично-педагогічного інституту ім. Гнесіних у Москві (клас проф. Ф. Г. Арзаманова, консультант С. П. Кравченко). Того ж року захистила кандидатську дисертацію *Уровни формообразования знаменного распева и принципы функционирования попевок в гласе* (Інститут мистецтвознавства, фольклору і етнографії ім. М. Рильського АН України, Київ). У 1992–1995 роках була докторантом Московської консерваторії ім. П. І. Чайковського (науковий керівник проф. Ю. М. Холопов). Докторську дисертацію *История музыкальных систем ихоса и гласа и их взаимодействие в процессе адаптации византийского пения на Руси* захистила 1996 року.

Працювала на посаді професора кафедри історії музики Далекосхідного інституту мистецтв, а 2003 року очолила новостворену кафедру мистецтвознавства Далекосхідного технічного університету. 1999 року була учасником IV Міжнародного конгресу українців в Одесі, де виступила з доповіддю *Профессиональное пение Византии и Киевской Руси: проблемы соотношения прототипа и нового образа культуры* (доповідь опубліковано у збірнику: IV Міжнародний конгрес українців, Одеса, 26–29 серпня 1999 р. *Доповіді і повідомлення: Мистецтвознавство*, кн. 2. Київ 2001, с. 278–283). Після конгресу побувала у Львові, де виступила в консерваторії з науковою доповіддю *Византийская и древнерусская музыка* та розповіла про етнографічні та фольклорні дослідження української спільноти Далекого Сходу і подарувала львівським науковим інституціям та бібліотекам книги й статті з цієї проблематики.

Наукові зацікавлення Г. В. Алексеевої охоплюють насамперед найдавніший період церковного співу на Русі та його зв'язок з візантійською спадщиною. Вона є автором кількох монографій, начальних посібників і багатьох статей.

Основні праці

Древнерусское певческое искусство: Музыкальная организация знаменного распева. Владивосток 1983. 170 с.

К проблеме адаптации византийского пения на Руси // *Музыкальная культура православного мира: Традиции, теория, практика*. Москва 1994, с. 45–57.

Проблема ихоса-гласа в музыковедении // *Российское византиноведение: Международная конференция к 100-летию Русского Археологического института в Константинополе*. Санкт-Петербург 1994, с. 10–12.

Проблемы адаптации византийского пения на Руси. Владивосток 1996. 380 с.

The Adaptation Problems of Byzantine Culture in the Russian Singing of the 12-th Century // *Byzantium: Identity, Image, Influence / XIX International Congress of Byzantine Studies*. Copenhagen 1996, № 6321.

О некоторых принципах организации мелодико-графических формул византийской монодии // *Ars Notandi: Материалы международной конференции, посвященной тысячелетнему юбилею Гвидо Аретинского*. Москва 1997, с. 32–40.

Источники для изучения процессов адаптации византийского пения на Руси // *Памятники культуры: Новые открытия: Ежегодник РАН 1997*. Москва 1998, с. 207–210.

Певческие источники XII–XIII вв. как носители образа Древней Руси и современность // *Гуманитарные науки в контексте международного сотрудничества: Тезисы 1-й Региональной научной конференции*. Владивосток 1998, с. 42–44.

Наталя Сиротинська